

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

JOSEPH BEN ABRAHAM HAKOHEN

BY A. MARMORSTEIN, Jews' College.

AMONG the various fragments of the TAYLOR-SCHECHTER COLLECTION at the University Library in Cambridge I found (Nov., 1905) four poems which make us acquainted with new names and new facts hitherto unknown in the history of the Jews at the end of the Gaonic period. The date of the fragments is fixed. I, 1, we read: שנת 954 תתקנ"ד לחרבן הבית Temple, that is, $954 + 70 = 1024$. The name of the writer is mentioned III, 47: כן יעשה עם עברו בן אמתו אברהם הכהן. The writer compares in that poem the events of his sorrowful life with the life of Joseph in the Bible, therefore we may assume that his name was Joseph. There can be no doubt that the poems are in the closest connexion one with another, for we see clearly that one refers to the others.¹ The first three poems are written in an alphabetical order; ² the fourth begins: אזכור ואזכירה מרירת יום זה and is to be said on the fifteenth of the month Kislev between the several portions of the Eighteen Benedictions. The particulars furnished by the poems concerning the events of the poet's life and the position

¹ See fol. 1, I, 19; II, 17; III, 19 and IV, 4 ff.; or III, 5 f. 22; IV, 14 f.; or I, 11 (the death of his brother) and III, 31; IV, 19. כי זכרתי החבושת ואלא רחוקים ויוסף וכל הצדיקים ואשר עשו בו קרובים ולא רחוקים is an express allusion to the third poem.

² The first runs: אזעק אליך; אולו הימים וגברו הזמנים; the second: אפחד בכל יום ונפשי יועק; שוכן מעוני מקוצר רוח;

he held in the community are as follows. The writer's birthland is not Egypt, where he became a prisoner.³ The origin of his connexions with Egypt might be found in the fact that the prisoner's wife was from Egypt.⁴ We learn, however, that the writer's married state was in the highest degree unlucky.⁵ His enemies were Jews.⁶ They are called עדת צדוקי וביתום.⁷ The enemies of to-day are the friends of yesterday, and the writer confesses his sins, when he says: ריעות זרים (זרים?) אהבתי ודברי אבות השלכתי ועל מאמרם עברתי ואויביהם ושנאיהם עזרתי וכן בידם נמסרתי.⁸ We infer that the former friends and present enemies are none else than Karaites, and that the writer associated with them. Thus it follows that there were Karaites in Palestine, from which country the writer came, in the tenth century or in the first twenty years of the eleventh century.⁹ In other passages, likewise, the writer speaks about his sins.¹⁰ The immediate cause for the sufferings and punishment was that the enemies took legal proceedings against the prisoner, who having answered for a debt of 240 duhnanim was unable to pay it.¹¹ His bitterest enemy was a Jew designated as מערבי.¹²

The writer must have belonged to a respected and pious family,¹³ and he himself occupied a high position.¹⁴

³ III, II: וגם אני נמר עלי ביאתי הנה . . . בקלקולים לתתי ביר מצרים.

⁴ III, 26 f.: גם אני השיאוני אשה מחוץ לארץ ותהי תחילת כל פרוץ.

⁵ III, 16 f.

⁶ I, 22; III, 8; IV, 60: עדת מרעים.

⁷ I, 24.

⁸ IV, 31 ff.

⁹ See the remark of S. Poznański, *Die karäische Familie Firuz*, Warsaw, 1913, p. 16, n. 2.

¹⁰ I, 7.

¹¹ IV, 60: קמו ופרשו רשת לרגלי כתב ערב הוציאו אלי בשביל מאות. וארבעים דהננים כתוב עלי.

¹² IV, 83.

¹³ III, 27; IV, 79.

¹⁴ I, 24, ומציל ערתי מדיני אד, IV, 65; וזקן העברים, IV, 65.

The situation of the poor man is very sorrowful, for all his goods and all his property are taken from him, his house and fortune ruined: from the deepest dungeon he looks for redemption and salvation.

But who is the man? If it be only the life-story of a private individual, then, we might argue, it cannot claim public interest nor demand a place in Jewish history. But even if it were so the documents would still merit attention, there being more than one point which throws light on the inner life of the Jews in the beginning of the eleventh century and on the war between the Jews and Karaites. We are able, however, to say more about that man and his family than would seem possible at the first sight. For we have found another important document from the same Genizah, now in the possession of the well-known scholar, Mr. Elkan N. Adler, M.A., in London, to whom I am indebted for his kindness in allowing me to use his MS., which will furnish the answer for all our questions. Cod. Adler No. 223 contains letters from Abraham ben Joseph Hakohen, ראש ישיבת ארץ ישראל,¹⁵ the head of the schools in Palestine. The names of the persons to whom the first letter was addressed are omitted, but we read that they were followers of the Rabbanites and the Law.¹⁶ The

¹⁵ p. 3 has name: ושם אלרם חליף ר' אברהם הכהן בחבורת סנהדרין נ"ע סגולת האיגרות גדולה בן מרנא יוסף ראש ישיבת ארץ ישראל נ"ע סגולת האיגרות. The fragment contains four pages. Two pages are letters, the others the סגולת האיגרות.

¹⁶ 1. 2: לאחים נעימים ושלמים לעזור ולשען מקמים להנחילם (תשועת) הרבנים . . . השומרי תיקונים עלומים להושעבד' תשועת עלומים מבטיח ומקיים ישראל נושע בד' תשועת עלומים . . . ע"ע וממונו אנו דרי (עיר?) קודש (קדושי) תבנה ותכונן כת

השוכים במתים טרופים כפירים | יקושי מלכת (מלכה) כשולי 1. 10: צהר לבושי קדרות, ממושכים ממורטים, נשוכי נחש, סגורי כלא

second letter is addressed to the holy congregation in Hamath and Rakath.¹⁷ It is possible that we have here before us the formulary of the letters sent to the communities from the schools or authorities of Palestine or the letters for the safe conduct of ambassadors or delegates of the school-heads. The third letter is to the congregations of Zoan, Egypt. There are two formularies, each in alphabetical order, enumerating all their merits, the highest being that they are supporters of the Yeshivot; ¹⁸ and, secondly, peaceful and faithful people. At any rate, we learn from these fragments that there was a spiritual head of the communities, even for those abroad, in Palestine, and the bearer of this dignity was Abraham ben Joseph Hakohen. His son may be our Joseph ben Abraham Hakohen, whose life is described in our texts, and who lived about 1024.

אל קהלות הקדושות אשר בחמת וברקת יושבות . . . שרידים : 3 a, l. 18¹⁷
 במצות (3 b, l. 1) אלהים גדולי משפחות, דורשי צחות, מישרי נתיבות
 הצד העליון והצד התחתון, יחסי בתארות זקנים וגבירים, חשובים
 וברים . . . במעשיות טובים בני טובים, יקרים ואהובים . . . נדיבות, כולם
 לפי כבודם, להרבות שלומם . . . מיוכן ערבות, מבינים וחכמים נאהבים
 ונעימים מהוללים בחבורת, סופרים וחזנים ענים ועונים (ב)שאלות ותשובות,
 פקידים וסוחרים, צדקות משחרים בטוב מחשבות קטנים וגדולים, רצויים
 במקהלות בעצות מיושבות, שלימותם . . . לישמוך תקף לברכות להספות
 עם ישועות וטובות עד תאות . . . כל תקוותי הנאהבות ומחנות רחבות
 להפיץ ברחובות יהיו לכל דרי חבור בחיבור בציבור עם כל מלאו כל
 סבור נצה סלה . ישאו חשובינו ונדיבינו וחקוקים בלבבינו שלום לאין קץ
 ממנו ומסמוכי ישיבתינו וזקני מושבינו והערים אל משמעתינו כי בחסד
 מעו זינו.

מבארי מצות, נטע נאמנים נדיבי נוחני נרבות סומכי סמוכי : p. 1 a
 סעד (סת?) סועדי ישיבות עוזרי עורכי עורדי ערבות

מחויקי בדק אחוי חרבות משיבי מלחמות מרחיקי מריבות . . . : p. 6
 המה הם מסעדי יושבי כנען . . . הם הם חורי נצורי שרי בית ישראל

Going just a step further, we must here note that Schechter found in the Genizah important material for an unknown chapter of the history of the Jews in the eleventh century.¹⁹ Bacher used it and reconstructed from it the names of the Geonim in Palestine at the end of the Gaonic period.²⁰ But the origin of the newly founded dignity is obscure. We may say that the Geonim in Palestine were the descendants of Abraham Hakohen. We read, namely, Maṣliaḥ (1131) Gaon was the son of Solomon Gaon, who was the son of Elijah Gaon, the grandson of Solomon Gaon, from the family of Joseph, the priest.²¹ Bacher restores: 'בן אהרן הכהן הראש קורט ר'. If our opinion is right, we may advance the suggestion that Abraham the priest, who is mentioned in another fragment published by Schechter,²² whose father was Joseph, is none else than our Abraham ben Joseph, the head of the family of the Geonim in Palestine in the eleventh century. It would exceed the limits of my article were I to show all the new points which may be deduced from the present publication; suffice it to say, that Joseph was the last of the Rashe Yeshibot, and that after or with him begins the line of the Geonim in the Holy Land. For all we know, his sufferings may have been in connexion with the new order of things.

¹⁹ *Saadyana*, p. 80.

²⁰ 'Ein neuerschlossenes Capitel der jüdischen Geschichte', *JQR.*, XV, p. 79 ff.

²¹ *JQR.*, XIV, p. 450, n. 1.

²² See *Saadyana*, p. 67, l. 6, and p. 68, l. 15. [See now my article *ZDMG.* 1914, pp. 637-8.]

I

שנת תתקנ"ד לחרבן הבית

- 1 ינקום נקמתי מיד מדיני
 2 אֹלֹלוּ הימים וגברו הזמנים
 3 אחר שבו עשרת מונים, בבכי ונהי ורינונים
 4 וצום ואבל ותחנונים, גברה עד למאוד
 5 וקצרה . . . ועו מתי רדפוני, חסרה [הסר ה . . .]
 6 מתי לנפש . . . וצרתי והלא זאת
 7 צם ברוע מעשי, ורברי אבות [השלכתי]¹
 8 ודרכי זדים בדרשי, זכרתי רוע מעשי[י]
 9 לרוחי ויצרני, שמעתי לקול ידידי
 10 יצאתי למכת צרי, חמה בערה בי, ואבלה
 11 עצמי ובשרי, ולוקח ממני אחי ומרי²
 12 „טוב מות מחיים” אמרתי בי, צר לא חס עלי ועל
 13 שבתך, ואמר אברה תקותי! יפרצוני פריץ אחר פריץ,
 14 ויזרוק בי חץ אחר חץ, שיחה (?) לכל מורד לארץ, ואמר עד
 15 מתי קץ? — זאת ברוע מעללי, כילא חמסי אלי, עלבן
 16 פצתי בקולי ואומר: אוי לי! ליום מנוחה קראתי מי
 17 בא . . . לי נפלתי ביד עטוף ראש באבל,³
 18 ואומר: עד מתי תשפטו עול!⁴ מרום דין לא יראו מסחורתך,
 19 ויום פורים בבית כלא בעשתי, ומגילה לא שמעתי ולא קראתך,
 20 ואומר: אוי כי נדמית! ⁵ נרוני בבכיות עיני, כנפלתי
 21 ביד כל צר ומיני, לאבדי בקשו ולקחת ממני ואומר: עד מתי ד’
 אלהים!⁶

¹ See IV, 31.

² See III, 27 ff.

³ Cp. Esther 6. 12.

⁴ Ps. 82. 2.

⁵ Isa. 6. 5.

⁶ Cp. Isa. 6. 11.

- 9 גלוי לפניך קדושי, יה ואל תגרשי כי קויתי ד' קותיה
 10 נפשי! ¹⁸ כי אתה בוחן לבבות וחוקר, מבוזה מכויך ומכבדיך מיקר. ¹⁹
 11 ד' תקרא דרור . . . כי נפשי צמאה לרחמיך משמורת
 12 לבקר ²⁰ מביה כלא ומרוב עונים אזעק אליך אלהי עולם. נאמן
 13 אתה להביא תנחמות כולם, לכן יחל ישראל על ד' מעתה ועד עולם. ²¹
 14 סמוך נפלתי סומך נופלים. סיחי יערב לפניך כקטרת אילים.
 15 ענני ואון מרוחתי אל תעלם, כי אתה דיין אלמנות ואבי יתומים.
 16 פדיני מעושקי ושלח רפואה למכתי, פנה אל(י) ד' ושמע תפילתי.
 17 צעקתי קשוב וקנא קנאתי, כי אתה אלהי תהילתי קרב הצלותי
 18 מבית כלא צדיק ונאמן ועושה פלא. רחום אשאלך אל תשכחני
 19 בצרות האלה, ותהא עוזר לי וחסרוני תמלא. שמך עלינו
 20 נקרא (שמור?) יחידתי. מכל צרה תנחמני. וזאת אוכרה אברך המלך
 21 הנדול הנורא
 22 עלי לרון עד חוג שמים.

III

- 1 אפחד בכל יום ונפשי יזעק בעת נמשני צר וחרבו
 2 בבית כיפה שמני ואין לי פריק אותה | נפשי
 3 (כאשר) עבר על יוסף. בן שבע עשרה שנה התחלה רעתו
 4 אחרי חלומות בראותו, ויספר אותם לאביו ולאחיו ²²
 5 גם אני אחר שבע עשרה
 6 שנה בראותי חלום ואירא וארעד ממנה
 7 וינמתי וידעתי כי שוכן מעונה. דבה הוציא אל אחיו, ²³
 8 ושאלוהו וימרהו ורובו וישטמוהו ²⁴ גם אני נפלתי ביד איש שלומי
 9 אשר חשבניהון קחת נפשי ביד
 10 סבבהו. הם מכרוהו בעשרים וארבע לישמעאלים והביאוהו
 11 ומכרוהו למצרים וגם אני נטר עלי ביאתי הנה . . . בקלקולים

¹⁸ Ps. 130. 5. ¹⁹ Ps. 130. 6. ²⁰ 1 Sam. 2. 30. ²¹ Ps. 130. 7.

²² Gen. 27. 10.

²³ Gen. 37. 2.

²⁴ Gen. 49. 23.

- 12 לתתי ביד מצרים, והם נמו עד שיראו מה יהיו
 13 חלמותיו²⁵ כי גם (?) לנו כי קמה אלומותיו²⁶, גם אני בקשו קחתי
 14 ונמו: „אין מי לפדותו, נלבד ביד עונותיו.“ זדה עליו אשת אדוניו
 15 ונמה: „עמי שכבה!“ וירא ויפחד ממדורת אש להבה,^{26a} גם אני
 16 ראיתי בעיני כי תועבה וכל רעי מחרף אותי יסובנה.
 17 חמת אדוניו עליו הזעיר, ויעקר קלחו בעיר, גם אני
 18 אוהבי עליה יעיר, ושמני בפי רב וזעיר, מרחו
 19 והשליכו לבית בלא, ברזל שם ברגליו, יפלו לכלא גם אני
 20 אחר שהקניאוני הושלכתי לבית בלא ונמו: „אין לו נצר, ידו רעה!“
 21 יוסף זכר את החלומות ואשר קראוהו מרוב רעותיו ותלאות
 22 גם אני זכרתי מה שגילה לי בחלומות, וכי קמה עלי אחר נחמות
 23 וצומות. כי המציאהו אל חן בעיני שר הסהר²⁷
 24 והאסורים, ומצליח ומנחם אותו היו קוראים, גם אני כשר
 25 הייתי בעיני כל ראויים יקראו לי זקן העברים, ליוסף השיאו
 26 אשה מחוץ לארץ והושם לגודר פריץ, גם אני השיאוני
 27 אשה מחוץ ותהי תחילת כל פריץ, מאביו ומאחיו נפרד
 28 ובאשת אדוניו כנפרד מרד גם אני מאחי וריעי כנטרתי לבם
 29 סוד כמים המנודים במרד, ניהמו לאביו כל בניו ובנותיו.
 30 להתנחם, כי לא בישרה אותו רוח הקודש במותו²⁸ גם אני נחמותי
 31 על אחי ועל מותם ואדע כי לא אוסיף עוד ראותם. סוד אחיו
 32 לא גילה בכתב כי השביעוהו ורמו להם כמה פעמים ולא...
 33 גם אני מתי סודי נמו למכעיס: הקנאהו ולא זכרו החסד!
 34 עמדו בפניו יראים פחודים בשלום, והחזיר כספם לסקים ואני
 35 לקחו כספי ונמו: אנו מנוקים, עד ידון דיני רואה דמתת
 36 העשוקים. פיו כפתח ונס: „אני אחיכם יוסף? לי“ ולא יכלו ענימו
 37 כי חימה ננעה בהם וחלו, ^a 28 גם אני אויבי כשמעו ביאת ההגמן

²⁵ Gen. 37. 20.²⁶ Gen. 37. 7.^{26a} See Genesis Rabba, ch. 87.²⁷ Gen. 39. 20.²⁸ See Genesis Rabba, ch. 84; Mas. Soferim, ch. 21.^{28a} See Genesis Rabba, ch. 93.

- 38 נתחלחלו ונמו: „סקלו וגם סולו.” צוֹם לשאת את אביו וכל אנשי
 39 ביתו כדי שתחיה רוחו בראותו, כן יעשה עם עבדו בן אמתו
 40 יתן את תחת כפות רגליו וישלם להם כטובתו, קולו שמוע
 41 בביאת אביו ואחיו ויפלו לפניו כעבדים.
 42 איש שחובו אשר חב, כן יפלו לפני אויבי וחסרון כים ושרב ואחים . .
 43 עליהם כאוהבי אוהב, ראו פניך^{28b} נם שר לבן פורת ויספר לו כל
 44 שקראוהו וצרותיו. כן ינחם נפשי על עֲשָׂתִית . . . וישמיני כאב
 45 אשר עמו בכרית כרות, שבע עשרה שנה שב יעקב בנעימים
 46 במצרים מגודל ומשובח בצהרים כן יעשה עם עבדו בן
 47 אמתו (אברהם הכהן שחרים להן אגן הסהר)
 48 היום ששבתני לבית קבוצים, תמה ישועתי
 49 תצמיח גאולתי
 50 ותראהו אויבתי כי נפלת כי קמתי כי אז

IV

- 1 אזכור ואזכרה מרירת יום זה ואשר הביאו עלי עונותי
 2 אחזה, השנוני לכדני אותי לבה עֲנִיתִי וקמו
 3 נפשי ונמתי: הכזה יקבל צור שואלו ומשמן בשר צריו
 4 יְרֹה, בכסלו בחמשה עשר (בו) הושלכתי לבית כלא ללא אמת
 5 אוי חמס מעלה עד ישקף ברחמין עושר פלא ויגנני
 6 ויצלני בזכות שאמר לו אחר הרברים כאלה²⁹ באי [מגן אברהם]
 7 [עורף] הפכו אוהבי שונא וקם בפני אותו (?) יענה (?) הפסד
 8 כספי כל לא חם על כבודי ביד מקנא
 9 ונתתי ביד משנה ונמתי לא אירא רע (?) נאם תחנה
 10 בכסלו [בחמשה עשר] בו הושלכתי לבית כלא ללא אמת
 11 [אוי חמס מעלה] עד ישקף ברחמין עושה פלא יהיה רוחי
 12 ועקר וחושם עתירה לעם אלה באי מחיה המתים.

^{28b} Gen. 48. 11.²⁹ Gen. 22. 1.

- 14 את אשר גזר עלי הראני³⁰ ואשר יקראני יום יום צורת
 15 כיפה הראני בזה המקום. ואירא ואפחד ואגזור. . . צום ניהמתי
 16 נפשי באומר רעה זאת. . . . המשביל
 17 בעת ההיא ידום. בכסלו בחמשה עשר בו הושלכתי לבית כלא ללא אמת.
 18 אוי חמס מעלה עד ישקוף ברחמין עושה פלא שכפר עם קדושין
 19 בזכות נם לבן מר אלה. באי האל הקדוש, כי זכרתי החובשת
 20 יוסף³¹ וכל הצדיקים ואשר עשו בו קרובים ולא רחוקים אם כן
 21 מעש מנוקים.
 22 תקום ותקעצם בסלעים ובניקים, בכסלו בח"ע הושלכתי לבית
 23 כלא עד יחנני דעה בצדק(ת)ם נם: סלח נא ועם אלה באי חונן הדעת.
 24 אזכרה גבורת יונים ואשר. . . והאבירום חשמונים. . . כן
 25 ינקום נקמת כהנים מיד
 26 . . . ואמר גמלו רעה [תחת]
 27 טובה. . . של בנים ישללו ביד עבדים מנוצים ונתקונן
 28 עליהם, „הוי השאננים!“ בכסליו בח"ע הושלכתי לבית כלא
 29 עד יקבל תשובתי בזכות [ריח?] קטרת ויכפר על עם אלה
 30 באי הרוצה בתשובה. מקודם היתה צרתי, ומשל יוני התחילה
 31 רעתי, כי ריעות זרים אהבתי, ודברי אבות השלכתי,
 32 ועל מאמרם עברתי, ואויביהם ושונאיהם עזרתי, וכן בידם
 33 נמסרתי, בכסלו בח"ע בו הושלכתי לבית כלא עד ויסלח לעוני
 34 בזכות הישיב חימה מעם אלה באי המרבה לסלוח. . . .
 35 . . . לאבות עם בנים תקים, עשה משפט לעשוקים
 36 מעניי(?) ותציל מיד דולקים, אשר עברו על מצות וחוקים,
 37 ריבה ריבי ולכוד. . . במינים, שאיר להן
 38 . . . ומקים. בכסלו בח"ע הושלכתי לבית כלא
 39 עמו יצילך, העמיד חימה לעם אלה באי נאל ישראל. והגיתי
 40 בן מכאובי. . . לך כיונה ומרומם בני עוננה כי
 41 ולא פחדו מאל קנא אמרו ראשונים נמו בפילול משנה

³⁰ See III, 5 ff.
 VOL. IV.

³¹ Allusion to the third poem and to the writer's name.

- לבנים 42
- 43 וצעקתי: „אל נא רפא נא!“ בכסלו בחַע הושלכתי לבית כלא . . . וישלח
- 44 בזכות . . . בעם אלה באֵי רופא חולי עמו ישראל. בכל[יום]
- 45 נברך צוריננו, ד' יהא נועמך עלינו יבושו ויחפרו [חושבי?]
- 46 תרדף באַף הקמים
- 47 קור גשם וברכות תהיה לנו. בכסלו בחַע הושלכתי לבית כלא.
- 48 שנותים בזכות גם ענו בי נגדי כל עם אלה באֵי [מברך השנים] דברך
- 49 . . . אשר עשיתם עם אבותי תעשה עם בנים, כי היו הראשונים
- 50 קול איים ונענים ועתר בבכי ותחנונים. כי אתה שומע אנקת
- 51 אסירים, תקרא דרור ותציל מזידונים, אשר בקשו לשפוך דם
- 52 אביונים, בכסלו בחַע הושלכתי לבית כלא ויקבץ פזורינו בזכות
- 53 . . . מעם אלה באֵי מקבץ נדחי עמו ישראל. ובעלילתך
- 54 ידע לבבי כי אתה הבאת כאבי, שבור זרוע מכאובי אשר
- 55 בעזרת מרעים סבבי השטום שטומת זקיני מאבי ותצדקני
- 56 . . . ויבולע חום . . . בכסלו בחַע הושלכתי לבית
- 57 כלא צדקי בצדקו גם תהי ירך בי ולא בעם אלה באֵי
- 58 אהב המשפט. אשיחה במר נפשי בהשתטף עלי נפשו הטילו (אותי)
- 59 בית חבושי וישיבתי עם כל רע ומקש. כנים עלו עלי
- 60 . . . עד ותזנח משלום נפשי כי עדת מרעים יקמו
- 61 ופרשו רשת לרגלי כתב ערב הוציאו אלי בשביל מאות
- 62 וארבעים דהננים כתוב עלי לקחת רוח ולשלול ישלל
- 63 וידעו הכל שהוא בגלל
- 64 בזכות . . . בית זבול לעם אלה באֵי מכניע זדים. הייתי
- 65 עוזר . . . וגל צרה וצוקה. מציל קהלתי מדיני אל. והתיר
- 66 . . . קרא דרור . . . ועם צדיקים יהא עמלי, שלם חובי ואני
- 67 למולי וידעו הכל, כי אתה עוזר, בכסלו בחַע
- 68 הושלכתי לבית כלא ויהי לי . . . (ל)עם
- 69 האלה באֵי משעז ומבטח

- 70 לצדיקים. מ[ישע?] לדל בצר ומהיכלו ישמע קולו
 71 לצורר בפעלו להשמיד גנו וחילו חטאת הורתו
 72 ואל יהי לו חלק בבנין זבולו. בכסלו בהע ויזכני.
 73 בזכותם ויהי נא פי שנים עם (עם?) אלה באי (מגן) דוד.
 74 לי תקרא דרור, כי עלי הכנים הקור וזכות [אבות]
 75 לי תזכור, וחמסך עבור תעבור, שמע תפלתי ותפלתו
 76 תסתור. תנעול מעליו שערי רחמים ותסתום. בכסליו ביד בו
 77 הושלכתי לבית כלא וישמע תפלתי שומע תפלה. בצדק
 78 העיר שמים וארץ בעם אלה באי שומע תפלה. מנום מצאתיך צורי בה
 79 בהבטיחי עליך בעת (צרתי?) בזכות הררי קדם אשוע אל תסתיר
 80 ואל תאריך אפך, כי אתה אל (שלח?) למכתי צרי ולעבודת
 81 ביתך תזכני כי היא שברי. בכסלו בהע לבית כלא הושלכתי
 82 ותחזיר עבודה.
 83 לביתך בצדק הוכיח לעם אלה באי שאותך ביראה נעבור
 84 יום מנעני מלשבות בביתי ונתאכור ורצ[ת]י אל בית המערבי
 85 השונא וחזר ועברה שבתי בלא אכילה ושתייה בבית משמר
 86 גלה רעתו ודינו יגמר וכי יפר מעשיו כי חולל בריתו ולאשמו
 87 ובטוב עמו לא יראה ובכל הנאמר. בנסלו בטו הושלכתי לב"כלא
 88 ויטיב לי מטובו בצדק צורת הבית ראה והגיד לעם אלה
 89 באי הטוב לך ולהודות. כי צר לי מאוד מרעות אשר ראיתי
 90 ורוב צרות ללא מניתי אברך האל מכל נשמתי [ו]חי
 91 אמרנו אהי ואיו נדנתי ובשלום ובכפרה אבוא אל בית קבורתי
 92 ותקבר בשלום ושאר עמו חוץ מן דיני

POSTSCRIPT.—Since writing this article I have found some more unknown material for the earliest history of the Geonim in Palestine, which will be published in the fourth number of vol. LXVII of the *Zeitschrift der Deutschen*

Morgenländischen Gesellschaft. Besides the new material the name of Abraham is to be found in the Memorial-List published by J. Greenstone in this REVIEW, N. S., vol. I, p. 45 ff., and Marx, *ibid.*, p. 67 ff. I shall deal with Abraham ben Josef Hakohen in an article sent to the *Revue des Études Juives* in Paris. There are further new Memorial-Lists in the possession of Mr. Adler, which will give us some new particulars about the descendants of Abraham Hakohen and answer the question asked by the scholars, why the children of Abraham Hakohen did not follow in the dignity of their father, and why the children of Abraham's brother (?) Judah secured the leadership of the academy in Jerusalem. At any rate our publication has furnished new material for the history of the Gaonate in Palestine (see also Poznański, *RÉF.*, 48, p. 283).